

พฤติกรรมแฝงในความดีงสา

Latent Behavior In The Innocent

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

กิตติ แสงแก้ว

ประธานกรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัชย์ คอนประเสริฐ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวัล อำสมคิด)

กฤษ งามสม

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพล ตีร์จิจิเรญ)

กฤษ งามสม

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์ พฤติกรรมแฝงในความเดียวসা
ชื่อ นางสาวกานต์ธิดา สุขเวช
รหัสนักศึกษา 57020430
สาขาวิชา ประติมากรรม
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560-2561
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

โครงการศิลปะนิพนธ์ที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงพฤติกรรมแฝงของเด็กวัยประถมศึกษา เป็นวัยที่ยังต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครองเพราะเป็นวัยที่ยังไม่สามารถคิดได้ว่าสิ่งใดเป็นอันตราย สิ่งใดไม่เป็นอันตราย จึงมีรายงานตามข่าวเรื่องพฤติกรรมของเด็กที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุให้เห็นอยู่เสมอ และมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเรื่อยๆตามการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง

อันตรายจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของเด็กเอง เพราะเด็กช่วงวัยนี้มักมีพฤติกรรมอยากรู้อยากเห็น และไม่รู้จักรับยั้งชั่งใจ อยากทำอะไรก็ทำโดยที่ไม่คิดถึงผลที่กำลังจะตามมา จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งอุบัติเหตุเหล่านั้นอาจเกิดได้ทั้งภายในบ้านและในแหล่งชุมชน

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอพฤติกรรมของเด็ก ที่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุจากความอยากรู้อยากเห็นของตัวเด็กเองกับสิ่งรอบตัว จึงทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อนำมาตีแผ่ให้ได้ตระหนักถึงปัจจัยรอบๆตัว กับ พฤติกรรมของเด็กวัยนี้ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต หรืออาจทำให้เด็กกลายเป็นบุคคลทุพพลภาพ ผ่านกระบวนการสร้างผลงานศิลปะ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ กฤษ งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้ และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับคุณแม่ คุณลุง คุณป้า เพื่อน ซึ่งเป็นที่รัก และเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ชื่อโครงการ	1
1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.3 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
1.4 สมมติฐานของการศึกษา	1
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	7
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	11
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	11
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงาน	15
4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์	15
4.2 แบบร่างและขั้นตอนการสร้างผลงาน	16
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	37
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์	40
บรรณานุกรม	41
ประวัติผู้เขียน	42

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1	3
2. ภาพที่ 2.2	4
3. ภาพที่ 2.3	5
4. ภาพที่ 2.4	6
5. ภาพที่ 2.5	7
6. ภาพที่ 2.6	8
7. ภาพที่ 2.7	8
8. ภาพที่ 2.8	9
9. ภาพที่ 2.9	10
10. ภาพที่ 3.1	11
11. ภาพที่ 3.2	12
12. ภาพที่ 3.3	13
13. ภาพที่ 3.4	14
14. ภาพที่ 4.1	15
15. ภาพที่ 4.2	16
16. ภาพที่ 4.3	16
17. ภาพที่ 4.4	17
18. ภาพที่ 4.5	17
19. ภาพที่ 4.6	18
20. ภาพที่ 4.7	18
21. ภาพที่ 4.8	19
22. ภาพที่ 4.9	19
23. ภาพที่ 4.10	20
24. ภาพที่ 4.11	20
25. ภาพที่ 4.12	21
26. ภาพที่ 4.13	22

ภาพที่	หน้า
27.ภาพที่ 4.14	22
28.ภาพที่ 4.15	23
29.ภาพที่ 4.16	23
30.ภาพที่ 4.17	24
31.ภาพที่ 4.18	24
32.ภาพที่ 4.19	25
33.ภาพที่ 4.20	25
34.ภาพที่ 4.21	26
35.ภาพที่ 4.22	26
36.ภาพที่ 4.23	27
37.ภาพที่ 4.24	28
38.ภาพที่ 4.25	28
39.ภาพที่ 4.26	29
40.ภาพที่ 4.27	29
41.ภาพที่ 4.28	30
42.ภาพที่ 4.29	30
43.ภาพที่ 4.30	31
44.ภาพที่ 4.31	31
45.ภาพที่ 4.32	32
46.ภาพที่ 4.33	32
47.ภาพที่ 4.34	33
48.ภาพที่ 4.35	33
49.ภาพที่ 4.36	34
50.ภาพที่ 4.37	34
51.ภาพที่ 4.38	35
52.ภาพที่ 4.39	35
53.ภาพที่ 4.40	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ พฤติกรรมแฝงในความดีงาม

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ศิลปินพันธ์ชุด พฤติกรรมแฝงในความดีงาม มีเนื้อหา และความสนใจเกี่ยวกับการศึกษา และ สังเกตพฤติกรรมของมนุษย์ที่ดำเนินชีวิตอยู่บนความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ข้าพเจ้าสนใจศึกษา เกี่ยวกับกิริยาท่าทางของเด็กในช่วงวัยประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 7-9 ปี เด็กในช่วงวัย นี้มักมีพฤติกรรมที่ซุกซน เพราะอยู่ในช่วงวัยที่กำลังเริ่มต้นในการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิต เด็กจึงมัก เลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่อยู่ใกล้ตัว เพราะเปรียบเสมือนแหล่งเรียนรู้ที่ใกล้ตัวที่สุด เด็กวัยนี้เริ่มมี ความคิด มักชอบคิดแก้ไขปัญหาตามวิธีการของตัวเอง และชอบแสวงหาวิธีการที่แปลกใหม่ เป็นช่วงวัย ที่อยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้ ชอบลอง จึงมักทำสิ่งใดตามใจตัวเองเสมอ โดยไม่รู้จักยังคิด จึงก่อให้เกิด ผลที่ตามมาได้อย่างหลากหลาย

ด้วยประสบการณ์ของข้าพเจ้าในวัยเด็ก ข้าพเจ้ามีเพื่อนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนผู้หญิงหรือเพื่อนผู้ชาย เมื่อออกมาพบเจอหรือออกมาเล่นกันที่สนามเด็กเล่นของหมู่บ้านนั้น ก็มักจะชวนกันเล่นอะไรแปลกๆ หรือลวด โผน ซึ่งสนุกมาก โดยไม่ได้คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น

ข้าพเจ้าสนใจที่จะนำเสนอพฤติกรรมของเด็กที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ผ่านทางรูปแบบของงาน ประติมากรรม เพื่อให้ผู้ชมศิลปะตระหนักถึงอุบัติเหตุที่สามารถเกิดขึ้นกับเด็ก ได้ทุกที่ และทุกเวลา ถึงแม้ว่าจะเป็นเพราะพฤติกรรมของเด็กในช่วงวัยนี้ แต่อีกส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะความประมาทเลินเล่อ ของผู้ดูแลเด็กเองอีกด้วย

1.3 ความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. นำเสนอพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ให้เกิดการตระหนักต่อผู้คนที่ม่เด็กเล็กในบ้าน
2. นำเสนอกิริยา ท่าทางของเด็ก และเทคนิคที่ใช้บนตัวงานในรูปแบบของงานประติมากรรม
3. ค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อนำไปพัฒนาและ เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

1.4 สมมติฐานของการศึกษา

ข้าพเจ้าได้นำเสนอพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุของเด็กกับวัตถุที่อยู่รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นเฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องครัว เป็นต้น โดยใช้ความซุกซน ความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงวัยนี้เป็นตัวแปร เหตุที่ใช้วัตถุใกล้ตัวเพราะต้องการให้คนรู้สึก และตระหนักถึงว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็กได้ทุกที่ และทุกเวลา ไม่ควรปล่อยให้เด็กคาดสายตา และควรดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นเพราะพฤติกรรมของตัวเด็กเอง และความประมาทของผู้ดูแล

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

สร้างผลงานประติมากรรมจากการศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กในช่วงวัยประถมศึกษาตอนต้น หรืออยู่ในช่วงอายุประมาณ 7-9 ปี เพราะเด็กในช่วงวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ ชูชกชน ชอบอยากรู้อยากลอง จึงทำให้เกิดพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยง และทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรม หมายถึง กิริยา ท่าทางการแสดงออกของเด็กที่แสดงออกตามช่วงวัย เมื่อประสบพบเจอเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ
2. เติงสา หมายถึง ผู้ที่รู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งใด เปรียบเสมือนเด็กในช่วงวัยนี้ที่รู้ว่าอันตรายคืออะไร แต่ไม่รู้ว่าที่ทำอยู่นั้นอันตรายหรือไม่ จึงกระทำโดยไม่รู้ถึงผลที่กำลังจะตามมา
3. อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแบบไม่คาดหวัง และไม่ตั้งใจ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสนใจในพฤติกรรมของเด็กประถมศึกษาหรือเด็กช่วงวัย 7-9 ปี เพราะเด็กในช่วงวัยนี้มักมีพฤติกรรมที่ต่างจากวัยอื่น อาจเพราะช่วงวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม จึงมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรเรียนรู้สูง จึงมักจะอยากทำอะไรด้วยตนเอง แต่เด็กในวัยนี้ก็ยังขาดความขี้คิด และประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต จึงยังแยกแยะไม่ค่อยว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ อาจบาดเจ็บเล็กน้อยหรืออาจเป็นอันตรายถึงชีวิตก็เป็นได้ ตามข่าวก็มีออกมาให้เราเห็นบ่อยๆ เรื่องความซนของเด็กจนก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

จากการสืบค้นหาข้อมูล ข้าพเจ้าพบว่าเด็กในวัยประถมศึกษานั้น สาเหตุหลักที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุดคือการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน รองลงมาคือตกจากที่สูง และ โดนของมีคม¹ ซึ่งข้อมูลนี้เป็นเพียงแค่สาเหตุหลักของการบาดเจ็บที่ไม่ได้ถึงแก่ชีวิต

ภาพที่ 2.1 ภาพเด็กนักเรียน เปิดมิติใหม่ของการเล่นซ่อนแอบยุค 2020 ปีนเกาะกำแพงห้องเรียน
ที่มา : Jarm [pseud], ภาพเด็กนักเรียน เปิดมิติใหม่ของการเล่นซ่อนแอบยุค 2020 ปีนเกาะกำแพง
ห้องเรียน สูงขนาดนั้นวันตกแทน!, accessed May 24, 2018, available from

<https://social.jarm.com/view/115435>

¹ การบาดเจ็บในเด็กในประเทศไทย: ถึงเวลาที่ต้องร่วมกันแก้ไข (2006) . pdf. เข้าถึงเมื่อ 24 พฤษภาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://swimsafe.org/wp-content/uploads/2009/09/Thai-child-short-report-thai.pdf>

2.1 ในโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้เลือกข่าว มาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ต้องสืบค้นหาข้อมูลพฤติกรรมที่คล้ายๆ กันของเด็กที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นแบบบ่อยครั้ง

2.1.1 ข่าวที่ 1

ภาพที่ 2.2 ภาพข่าวเด็กปีนรั้วข้ามประตูบ้านเพื่อไปเล่นกับเพื่อน จนพลาดถูกเหล็กเสียบ
ที่มา : TNews [pseud], อุทาหรณ์เตือนใจ เด็กชายปีนรั้วบ้านไปเล่นกับเพื่อน พลาดถูกเหล็กเสียบคอ
หวัดดับ!!, accessed May 24, 2018, available from <http://www.tnews.co.th/contents/214269>

ข้าพเจ้าได้สืบค้นหาข้อมูลจากข่าวเพื่อศึกษาหาข้อมูลพฤติกรรมเด็กที่ซุกซนจนได้รับบาดเจ็บ ซึ่งตามข่าวด้านบนนั้น เด็กชายมีความต้องการที่จะไปเล่นกับเพื่อน จึงได้ปีนข้ามรั้วประตูบ้านที่มีเหล็กแหลมอยู่ด้านบน โดยคิดว่าตัวเองจะปีนผ่าน และไม่น่าจะเป็นอะไรแต่ก็ไม่พ้นโดนเหล็กเสียบ เพราะความนึกสนุกของเด็ก และความอยากที่จะเล่นกับเพื่อน โดยไม่ได้คิดถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจึงก่อให้เกิดอุบัติเหตุจนเกือบถึงแก่ชีวิต

2.1.2 ข่าวนที่ 2

ภาพที่ 2.3 เด็กชาย 7 ขวบ กางร่มกระโดดตึกจากชั้น 5 เพราะเลียนแบบฉากในการ์ตูน
ที่มา : BabyGKids [pseud], อุทาหรณ์! เด็กชาย 7 ขวบ กางร่มกระโดดตึกจากชั้น 5 เพราะเลียนแบบ
ฉากในการ์ตูน, accessed May 24, 2018, available from

<https://www.amarinbabyandkids.com/health/accident/boys-imitate-cartoon/>

เพราะพ่อแม่ปล่อยให้ลูกอยู่คนเดียว และชอบให้ลูกดูโทรทัศน์โดยพ่อแม่ไม่ได้คอยนั่ง
อธิบายเรื่องราวถูกผิด จึงทำให้มีข่าว เด็กชาย เลียนแบบการ์ตูน กางร่มแล้วกระโดดลงมาจกตึก
ชั้น 5 ตกกระแทกพื้นคอนกรีต แต่โชคดีที่ยังไม่เสียชีวิต

โดยเหตุการณ์นี้ได้พยานหลายคนได้เห็นและได้เผยว่า เด็กชายคนดังกล่าวร่วงตกลงมาจาก
ตึกที่พิกชั้น 5 แต่เนื่องจากตึกนั้นเป็นตึกที่พิกแบบสองชั้นในชั้นเดียว ดังนั้นบริเวณชั้น 5 จึงมีความ
สูงเทียบเท่ากับตึกชั้น 10 ของตึกทั่วไป โดยหลังเกิดเหตุก็มีคนรีบแจ้งตำรวจให้เข้าช่วยเหลือ

ซึ่งแพทย์ได้แจ้งว่า ขณะนี้เด็กชายคนดังกล่าวฟื้นจิตอันตรายแล้ว ส่วนสาเหตุเกิดจากวัน
เกิดเหตุเด็กชายอยู่บ้านคนเดียว แล้วเกิดอยากเลียนแบบหนังการ์ตูนที่ดูขึ้นมา จึงได้ถือร่มออกไป
กางแล้วกระโดดลงจกตึก ซึ่งขณะที่เด็กกำลังตกลงมา ก็ตกไปเกี่ยวบริเวณเสาไฟฟ้าชั้น 2 พอดี ก่อน
ร่วงกระแทกลงพื้น

เมื่อข่าวนี้ถูกเผยแพร่ออกไปก็มีชาวเน็ตมาแสดงความคิดเห็นว่า นี่เคยเป็นความคิดหนึ่งที่ตน
อยากทำเช่นกันเมื่อตอนยังเด็กเช่นกัน แต่ไม่กล้าพอ อยากรู้ดี เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครอง
ควรแนะนำบุตรหลานของตนขณะดูการ์ตูนหรือดูทีวีเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้อง
จะได้ไม่เกิดเหตุการณ์การเลียนแบบ แบบผิคนี้อีก เพราะการเลียนแบบตัวละครการ์ตูนบางฉาก
การ์ตูนไม่ตาย แต่ในชีวิตจริงอาจจะทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ข่าวที่ 3

ภาพที่ 2.4 ฝาท่อระบายน้ำทะลุ ค.ณ.7 ขวบร่วงดับ

ที่มา : Thairath [pseud], อุทาหรณ์!! ฝาท่อระบายน้ำทะลุ ค.ณ.7 ขวบร่วงดับ, accessed May 24, 2018, available from <https://www.thairath.co.th/content/1170492>

เด็กหญิงวัย 7 ขวบ ได้เดินบนถนนคนเดียว และเหยียบฝาท่อระบายน้ำทำให้ฝาเปิดจนเธอตกลงไป เจ้าหน้าที่พยายามช่วยเหลือแต่ไม่ทัน จึงทำให้เด็กจมน้ำเสียชีวิต

หลังเกิดเหตุผู้ปกครองของเด็กซึ่งกังวลที่ลูกหายไปได้แจ้งตำรวจ ซึ่งตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดและพบว่าเกิดอะไรขึ้น หน่วยดับเพลิงจึงถูกเรียกมาเพื่อช่วยเหลือเด็กหญิงขึ้นจากถังเกรอะกรังซึ่งลึกถึง 16 ฟุต ซึ่งเจ้าหน้าที่ใช้เวลาเพียง 3 นาทีก็ถึงตัวเด็ก แต่น่าเสียดายที่เธอจมน้ำเสียชีวิตไปแล้ว

ซึ่งทั้ง 3 ข่าวที่ข้าพเจ้าได้เลือกมานี้ ส่วนเป็นพฤติกรรมความซุกซนของเด็กที่สุ่มเสี่ยงและก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ตลอดเวลา เพราะส่วนเป็นภัยที่อยู่ใกล้ตัว ทั้งสามข่าวนี้ล้วนมาจากความไม่รู้และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็กแทบจะทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ในโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

2.2.1 ศิลปกรรมของ Gehard Demetz

ภาพที่ 2.5 Gehard Demetz, The Invocation , 2014, Jack Shainman Gallery, NY

— accessed May 24, 2018, available from

<https://www.google.co.th/search?q=gehard+demetz+profile&sa=X&biw=1152&bih=707&tbm=is>

Gehard Demetz เป็นศิลปินประติมากรรมไม่ร่วมสมัย เกิดในอิตาลีในปี พ.ศ. 2515 และมีชีวิต และทำงานใน Selva เขาเรียนที่สถาบันศิลปะในเมือง Selva ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2532 และไปเรียนที่โรงเรียนเดียวกันเพื่อศึกษาประติมากรรมหลังจากฝึกงานกับ Matthias Resch ในปี พ.ศ. 2535 Demetz ได้รับปริญญาในปี 2538 และในปี พ.ศ. 2543 ถึงปี 2544 เพื่อการศึกษาของเขา เขาได้ใช้ช่วงฤดูร้อนที่ Salzburg International Academy เรียน กับครูที่มีชื่อเสียง ล่าสุดได้จัดนิทรรศการแสดงเดี่ยวที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยกรุงโรมในงาน Introjection ในวันที่ 23 มิ.ย. – 10 ก.ย. พ.ศ.2560

จุดเริ่มต้นการทำงานประติมากรรมของ Gehard Demetz นั้นมาจากการทำงานประติมากรรมเกี่ยวกับประเพณี และศาสนาในบ้านเกิดของเขาใน Dolomites หลังจากนั้นเขาก็ได้ทำประติมากรรมรูปตัวเอง โดยเทคนิคของเขาคือการใช้ไม้ขนาดเล็กลงๆ กัน โดยเขาได้จัดวางไม้ และแกะสลักได้อย่างลงตัว เพราะส่วนของไม้ที่เรียบเขาก็แกะสลักได้อย่างเรียบเนียน และส่วนของที่เป็นพื้นผิวขรุขระไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหรือผม ก็ให้อารมณ์ความรู้สึกของความพลิ้วของผ้า ซึ่งทุกอย่างประกอบกันได้เป็นอย่างดีมาก งานประติมากรรมของเขาช่วงหลังจะเป็นงานประติมากรรมเด็ก เขาอธิบายว่าการที่เขาใช้เด็กเป็นตัวเล่าเรื่องเพราะ เด็กเป็นวัยที่ไร้เดียงสา เป็นช่วงชีวิตแรกที่ใช้ในการเรียนรู้เกี่ยวกับโลกใบนี้ การที่จะเลี้ยงให้เด็กโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้นั้นขึ้นอยู่กับครอบครัวของพวกเขาว่าจะทำให้เด็กเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ในรูปแบบไหน ซึ่งเขาเกิดมาในครอบครัวที่ใช้แต่ความรุนแรงจึงทำให้เขารู้สึกว่าชีวิตช่วงวัยเด็กของเขานั้นผ่านมาได้ค่อนข้างลำบาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 Gehard Demetz, The Invocation , 2014, Jack Shainman Gallery, NY

accessed May 24, 2018, available from

<https://www.google.co.th/search?q=5+Gehard+Demetz,+The+Invocation&source=lnm>

ภาพที่ 2.7 Gehard Demetz, The Invocation , 2014, Jack Shainman Gallery, NY

accessed May 24, 2018, available from

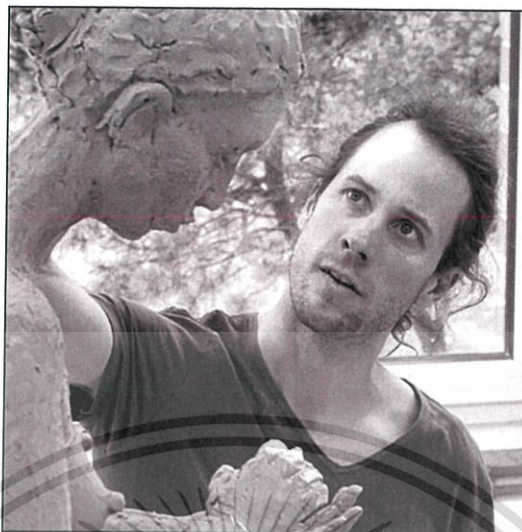
<https://www.google.co.th/search?q=5+Gehard+Demetz,+The+Invocation&source=lnm>

Demetz ได้ติดตั้งงานบนฐาน และประติมากรรมเด็กทั้งหมดนั้นสูงกว่าความเป็นจริง เพื่อให้อยู่ในระดับสายตา และเผชิญหน้ากับผู้ใหญ่

ข้าพเจ้าสนใจทำทาง อารมณ์การแสดงออกมาของงานประติมากรรมชุดนี้ของ Demetz เมื่อคุณแล้วทำให้รู้สึกถึงเด็กที่ถูกกระทำ ถูกกดขี่ อีกทั้งศิลปินยังหยิบยกวัตถุที่อยู่รอบตัวเข้ามาเป็นตัวละคร เรื่องได้อย่างลงตัว ข้าพเจ้าจึงได้นำวิธีการหยิบยกวัตถุรอบตัว เข้ามาผสมผสานกับตัวงานเพื่อช่วยในการเล่าเรื่องให้กับตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ศิลปกรรมของ Czech artist Michal Trpak

ภาพที่ 2.8 Czech artist Michal Trpak, accessed May 24, 2018, available from <https://www.google.co.th/imgres?imgurl=https://www.strassacker.com/dam/jcr:e52f1db6->

Michal Trpak เกิดปีค.ศ. 1982 ที่สาธารณรัฐเช็ก การศึกษาด้านศิลปะของเขาเริ่มจากโรงเรียนมัธยมใน Cesky Krumlov หลังจากที่เขาไปเรียนที่ Academy of Arts and Design ในปราก ซึ่งเขาได้รับปริญญาโท ในระหว่างการศึกษาคั้งนี้เขาได้เดินทางไปแลกเปลี่ยนกับ Lahti in Finland และ Vancouver ในแคนาดาเป็นเวลา 2 ปี หลังจากจบการศึกษาจาก Prague ในปี 2007 เขาเริ่มทำงานในฐานะศิลปิน และนอกเหนือจากนั้นเขาจบปริญญาเอกที่ Academy of Arts ใน Banska Bystrica-Slovakia ตั้งแต่ปี 2007 Michal Trpak จัดนิทรรศการประติมากรรมในพื้นที่สาธารณะของ Ceske Budejovice ที่เรียกว่า ART IN เมืองที่ประติมากรจากสาธารณรัฐเช็ก และบางครั้งในต่างประเทศแสดงผลงานของพวกเขาในช่วงฤดูร้อน ประติมากรรม และภาพวาดที่ทำโดย Michal Trpak อยู่ในพื้นที่สาธารณะในสาธารณรัฐเช็ก เยอรมนี รัสเซีย ฝรั่งเศส และแคนาดา นอกจากการศึกษา และการสร้างงานศิลปะ Michal Trpak เดินทางไปยังประเทศต่างๆ ในเอเชียเพื่อรับแรงบันดาลใจ และเพื่อสำรวจความคิดของเขา จากชีวิตในยุโรปที่วุ่นวาย

ภาพที่ 2.9 Czech artist Michal Trpak, Slight Uncertainty, 2012, EBC office center in Prague
accessed May 24, 2018, available from

https://www.google.co.th/search?biw=1152&bih=726&tbm=isch&sa=1&ei=g3kjW_OYCdP0rA

Slight Uncertainty เป็นประติมากรรมคนที่ติดตั้งลอยตัว และห้อยลงมาจากถ้ำ โดยตัวของคนเหล่านั้นจะมีลักษณะเหมือนท่ามาจากปูนซีเมนต์ แต่แท้จริงแล้วท่ามาจากใยโพลีเอสเตอร์ และทาสีผิวคล้ายผิวคอนกรีตหรือหิน ซึ่งคนแต่ละคนนั้นจะมีทั้งใส่ชุดสูท และแบกกระเป๋าเอกสาร บางคนไม่มีรองเท้าใส่ แนวความคิดของศิลปินคือ สังคมในยุคนี้เป็นสังคมแห่งการดิ้นรนจากวิกฤตเศรษฐกิจ ทุกคนนั้นเกิดมามีต้นทุนที่ไม่เท่ากันแต่ต่างก็ต้องดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอด

ในงานประติมากรรมชุดนี้ของ Michal Trpak ข้าพเจ้าสนใจในวัตถุ ท่าทางการแสดงออกของตัวประติมากรรม และวิธีการจัดตั้งงาน ทำให้ตัวงานประติมากรรมนั้นดูน่าสนใจ ข้าพเจ้าได้หยิบยกวัตถุซึ่งก็คือร่ม มาเป็นวัตถุเพื่อช่วยเล่าเรื่องให้กับตัวงานเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

ผลงานในอดีตของข้าพเจ้ามีไหมพรม และผ้าเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559-2560

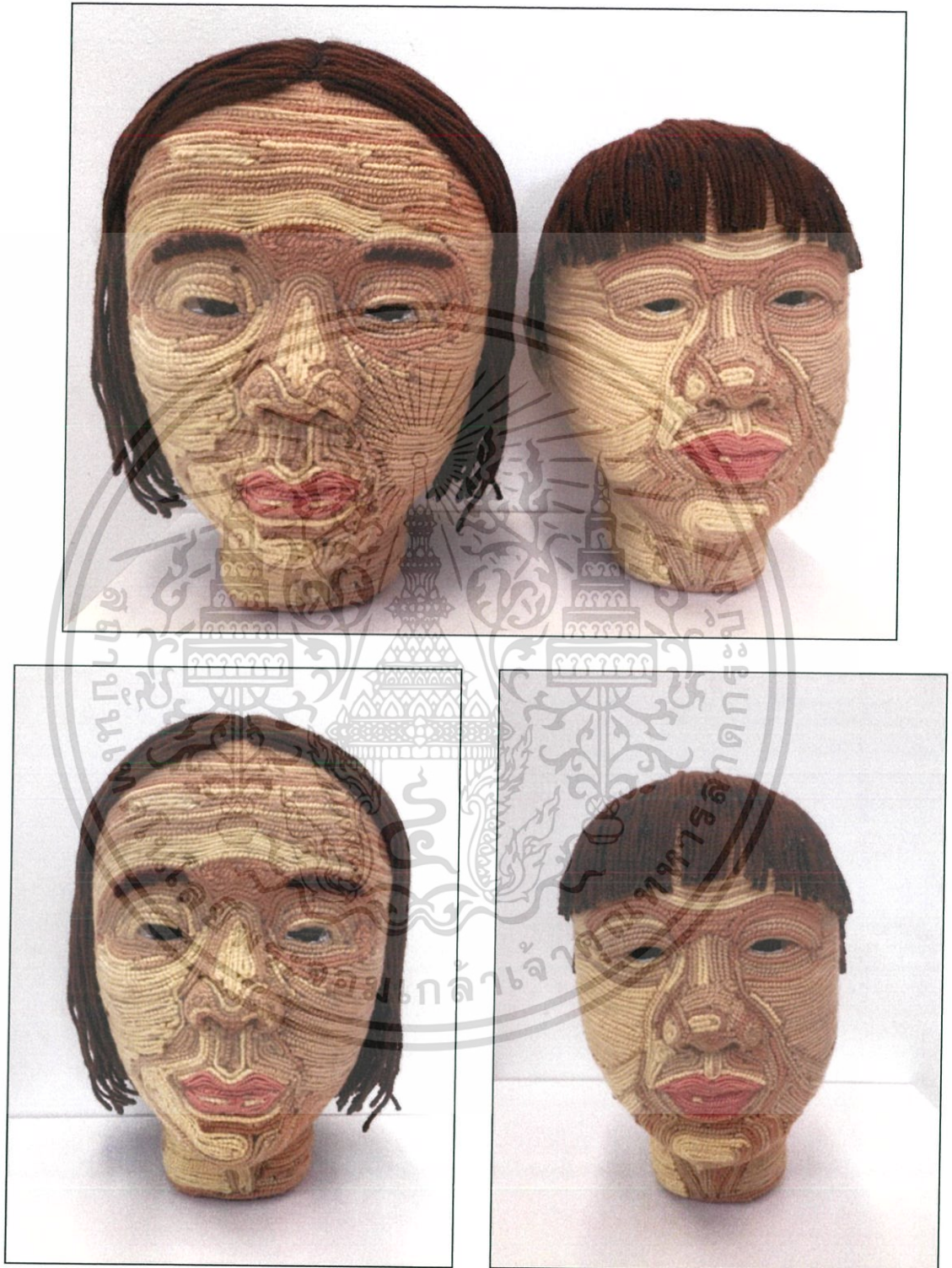
ผลงานที่ชื่อ “จินตนาการของเด็กผู้หญิง” 2559 ข้าพเจ้าต้องการจำลองเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้การ์ตูนเรื่องนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ของการ์ตูนในวัยเด็ก โดยใช้วัสดุที่มีความเป็นผู้หญิงในการสร้างสรรค์ผลงาน ไม่ว่าจะเป็นการนำผ้าขนมาทำเป็นพื้นหญ้าหรือผ้าใยบัวมาทำเป็นดอกไม้ และการนำไหมพรมมาทำเป็นต้นไม้ โดยผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นแรกที่ข้าพเจ้าได้ทดลองเทคนิคการใช้ไหมพรมพันกับลวด

ภาพที่ 3.1 ผลงานที่ชื่อ “จินตนาการของเด็กผู้หญิง” 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่ชื่อ “สายใยของครอบครัว” 2559 ข้าพเจ้าทำประติมากรรมเป็นรูปหน้าของข้าพเจ้า กับน้อง โดยให้ความสำคัญกับโครงสร้างของมนุษย์ และเทคนิคใหม่พรหมที่นำมาใช้

ภาพที่ 3.2 ผลงานที่ชื่อ “สายใยของครอบครัว” 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่ชื่อ “กล้วยพาเพลิน” 2560 ข้าพเจ้าสนใจในความไร้เดียงสาของเด็กที่สามารถเปลี่ยนความหมาย และความรู้สึกของวัตถุรอบตัวที่ตนเองนั้นจับต้อง โดยข้าพเจ้าได้ใช้เวลาเด็กผู้หญิงนั่งกอดสิ่งของที่ตนเองรักโดยส่วนมากก็มักจะเป็นตุ๊กตา แต่ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนเป็นกล้วยใบใหญ่ ซึ่งถ้ามองแบบผิวเผินกล้วยก็เป็นเพียงผลไม้ธรรมดาๆ แต่ในอีกนัยหนึ่งกล้วยนั้นเป็นสัญลักษณ์ของอวัยวะเพศชาย ซึ่งเมื่ออยู่ในมือของเด็กจึงทำให้คิดได้สองแง่สองง่าม เพราะความไม่รู้ของเด็กว่ากล้วยนั้นมีความหมายแฝงว่าอะไร

ภาพที่ 3.3 ผลงานที่ชื่อ “กล้วยพาเพลิน” 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่ชื่อ “อาวุธครบมือ” 2560 ข้าพเจ้าได้จัดทำทางเมื่อเวลาเด็กตื่นนอนตอนเช้าขึ้นมาแบบจ้วเจีย และได้ใช้วัตถุที่อยู่รอบๆ ตัวมาช่วยในการเล่าเรื่อง

ข้าพเจ้าต้องการเปลี่ยนความรู้สึกของวัตถุ โดยข้าพเจ้าได้เลือกใช้ใคร่เป่าผม และได้เห็นบริเวณเอวแทนปิ่น และได้ใช้ลิปสติกแทนลูกกระสุนปืน เพื่อเปลี่ยนความรู้สึกของวัตถุที่ดูรุนแรงให้เป็นความรู้สึกที่น่ารักสดใสดูไม่มีพิษมีภัย

ภาพที่ 3.4 ผลงานที่ชื่อ “อาวุธครบมือ” 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงาน

4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการสร้างผลงานมาจากประสบการณ์เมื่อข้าพเจ้าเด็กๆ ที่จะชอบออกไปวิ่งเล่นที่สนามเด็กเล่นกับเพื่อนๆ โดยเฉพาะเพื่อนผู้ชายที่จะชอบเล่นพิเรนทร์ โดยไม่ได้คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดเพราะเด็กมักจะนึกถึงแต่ความสนุก และเสียงหัวเราะที่ได้รับจากเพื่อนๆ เพียงเท่านั้น อีกทั้งเมื่อโตมาข้าพเจ้าก็มีน้องชายซึ่งอยู่ในวัยประถมศึกษา ช่วงวัยแห่งการซุกซน จึงยิ่งทำให้เห็นพฤติกรรมเด็กในช่วงวัยประถมศึกษานั้นมีพฤติกรรมที่น่าสนใจ เพราะเด็กนั้นมีความซุกซน ชอบเล่นอะไรแปลกๆ ในแบบที่เราคิดไม่ถึงเพราะเมื่อเราโตเป็นผู้ใหญ่แล้วเราจะมองว่าสิ่งเห็นว่าสิ่งนั้นมันอันตรายเราจึงไม่ทำ จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกที่น่าสนใจ

ผลงานในโครงการศิลปะนิพนธ์ที่ชื่อ “พฤติกรรมแฝงในความเคียดสา” ที่มีแนวคิดมาจากพฤติกรรมที่ซุกซนของเด็ก ข้าพเจ้าจึงมองไปถึงพฤติกรรมของเด็กที่ก่อให้เกิดความสับสนซึ่งก่อให้เกิดอุบัติเหตุ โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานประติมากรรมเป็นท่าทางที่สับสนของเด็ก และใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบนำวัตถุ และสัตว์ที่อยู่รอบๆ ตัวเรา เพราะมนุษย์มีความผูกพันกับสัตว์มานาน มาเป็นตัวในการช่วยเล่าเรื่อง

ภาพที่ 4.1 ภาพที่แสดงถึงพฤติกรรมของเด็กที่มีความสับสน

ที่มา : Workpoint [pseud.], **Workpointnews**, accessed in May 24, 2018, available from

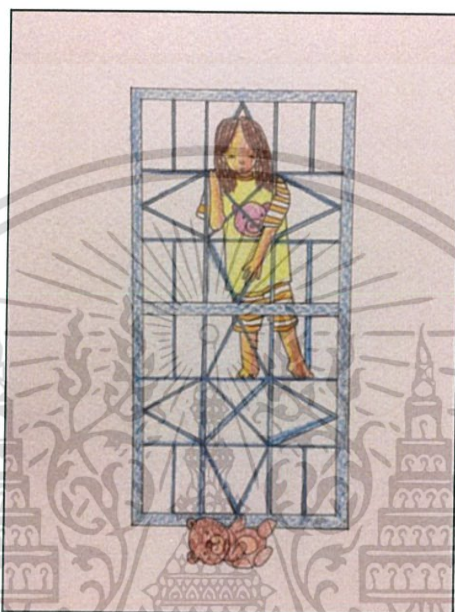
<http://www.workpointtv.com/news/17394>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

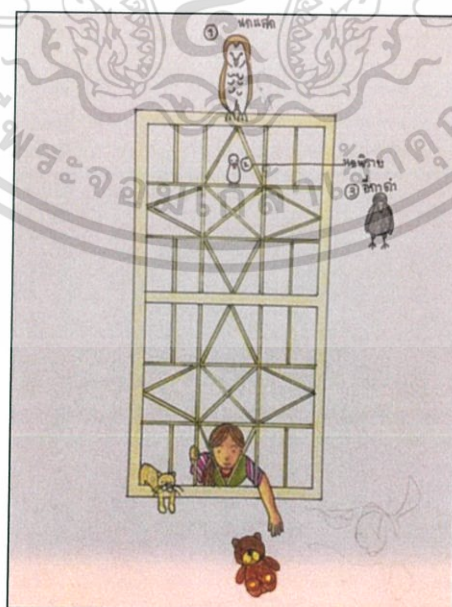
4.2 แบบร่างและขั้นตอนการสร้างผลงาน

4.2.1 แบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

ในส่วนของผลงานชิ้นนี้เป็นพฤติกรรมของเด็กที่ต้องการจะไขว่คว้าในสิ่งที่ตนเองนั้นอยากจะได้ และต้องได้มันมาให้ได้โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นจริง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า โดยข้าพเจ้าได้ใช้เด็กเอื้อมมือคว้าตุ๊กตาหมีที่อยู่นอกประตูเหล็กคัต โดยมีแมวอยู่ข้างๆที่รอดประตูเหล็กคัตได้อย่างง่ายดายคอยมองการกระทำของเด็ก

ภาพที่ 4.2 แบบร่างขั้นที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

ภาพที่ 4.3 แบบร่างขั้นที่เสร็จสมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

4.2.2.1 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 4.4 ภาพวัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

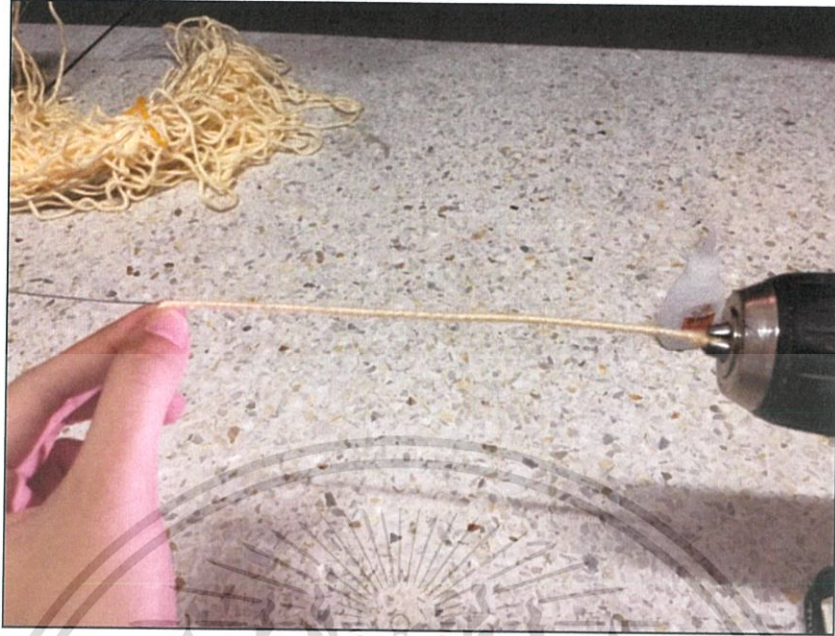
ที่มา : Todaygoods [pseud.], **Todaygoods**, accessed in May 24, 2018, available from <http://www.todaygoods.com/yarn.php>

ภาพที่ 4.5 ประตูลูกกวด : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2.2 ขั้นตอนการสร้างผลงาน

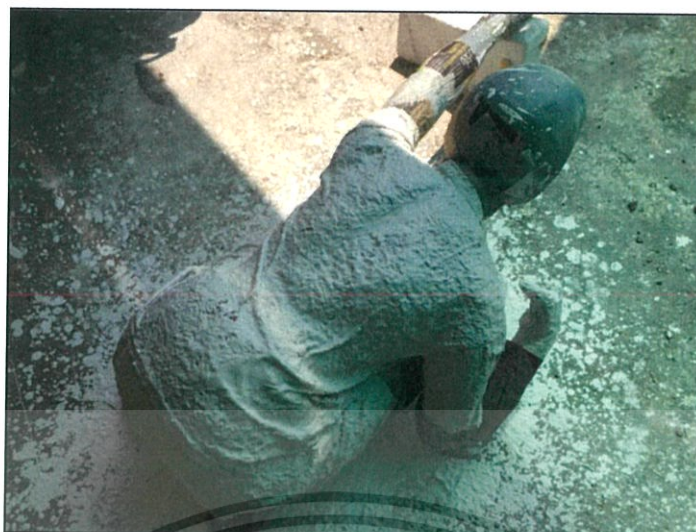
ภาพที่ 4.6 วิธีทำเทคนิคที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 4.7 ทำโครงด้วยการแกะโฟม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ทำโครงด้วยการแกะโฟม จากนั้นใช้ดินญี่ปุ่นในการปั้นใบหน้า และเปเปอร์มาเช่หนังสือพิมพ์ลงบนโฟมทั้งหมด เพื่อความแข็งแรงทนทาน และเพื่อกันความร้อนของเรซินกับปูน วัสดุที่เมื่อโดนโฟมก็จะทำให้โฟมนั้นละลายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ดัดปูนปลาสเตอร์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1
การดัดปูนปลาสเตอร์ เพื่อให้เสื้อผ้าที่ใส่ให้หุ่นนั้นแข็งแรงและคงความพลิ้วไหว และรีว
ของผ้าไว้

ภาพที่ 4.9 ทาเรซิน : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1
การทาเรซินนั้น เพื่อให้ปูนปลาสเตอร์นั้นมีความแข็งแรงคงทนมากขึ้น เพราะปูน
ปลาสเตอร์นั้นแตกง่ายมาก อาจทำให้ผ้าตรงส่วนที่เป็นรื้อนั้นแตกได้หากบริเวณนั้นไม่แข็งแรงพอ
และทำเปเปอร์มาเซ่ทับอีกชั้น เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และจะได้คิดใหม่พรมได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ดิดตัวสื้อที่ใช้ในการสร้างสรรค์งาน : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1
ดิดไหมพรมที่เป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าใช้ โดยใช้ปืนกาวดิดเพราะเป็นกาวที่แห้งไว และไม่เลอะเทอะ

ภาพที่ 4.11 ดิดผม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ขั้นตอนนี้จะต้องประดิษฐ์เป็นพิเศษต้องดิดไหมพรมที่ละเส้น และคอยวัดให้ไหมพรมมีความยาวเท่าๆกัน อีกทั้งต้องใช้เวลาเพราะต้องดิดไม่ให้เห็นหนังศีรษะของคน ผมคนนั้นจึงต้องมีเยอะมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

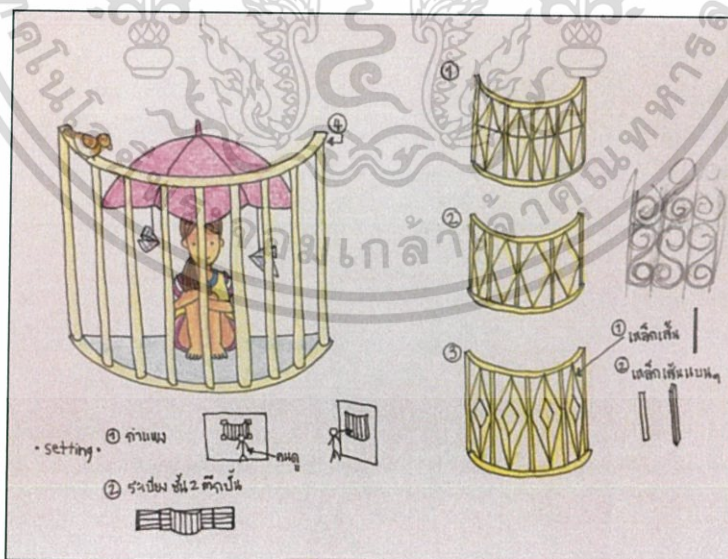
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 แบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ในส่วนของผลงานชิ้นนี้เป็นพฤติกรรมของเด็กที่ชอบปีนป่าย ระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยในเด็กเพราะอยู่ที่สูง กับร่มที่เป็นวัตถุที่ในการ์ตูนเด็กมักมีการลอยตัวโดยใช้ร่มลอยตัวลงมา แต่การติดตั้งแบบลอยตัวลงมาเป็นการเล่าเรื่องแบบตรงเกินไป ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนวิธีการเล่าเรื่องให้เป็นแบบเด็กนั่งอยู่บนระเบียบ เพื่อให้คนมองนั้นมองได้หลายแง่มุม

ภาพที่ 4.13 แบบร่างขั้นที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

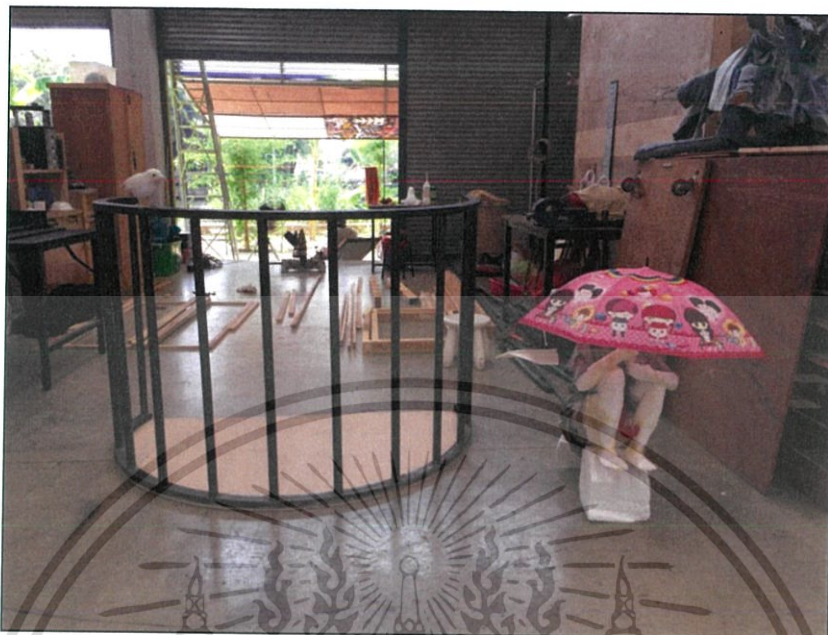

ภาพที่ 4.14 แบบร่างขั้นที่เสร็จสมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

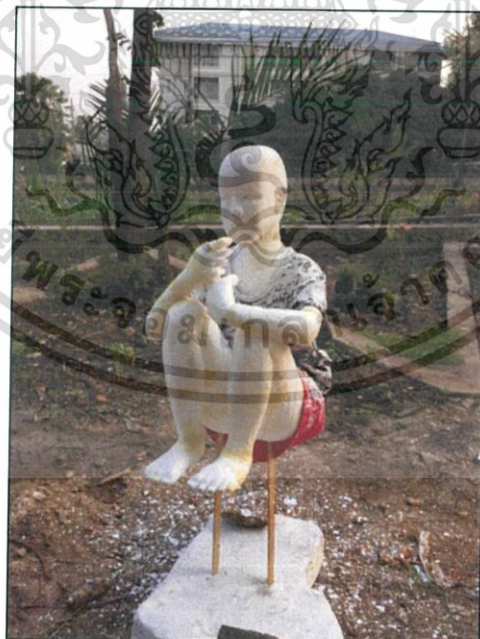
4.2.4 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

4.2.4.1 ตัวสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 4.15 ระเบียบ และร่ม : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

4.2.4.2 ขั้นตอนการสร้างผลงาน

ภาพที่ 4.16 ทำโครงด้วยการแกะโฟม : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ทำโครงด้วยการแกะโฟม และใช้ดินญี่ปุ่นในการปั้นใบหน้า ส่วนของเสื้อผ้านั้นก็ใช้เสื้อผ้าเด็กของจริง และนำมาติดปูนปลาสเตอร์เพื่อให้เกิดความแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.17 ทาเรชั่น : ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2
ทาเรชั่นเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับปูนปลาสเตอร์ และรื้อของผ้า เพราะถ้าแข็งแรงไม่มากพอ
ก็อาจจะแตกหักได้

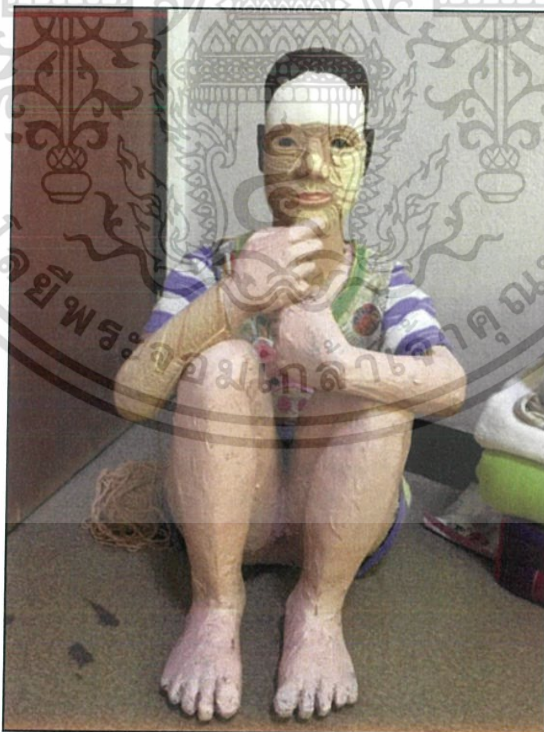

ภาพที่ 4.18 ติดหนังสือพิมพ์ : ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2
ติดหนังสือพิมพ์หรือการเปเปอร์มาเช่ เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และกันความร้อนจากปืนกาวที่จะ
ติดกับโฟมเพื่อไม่ให้โฟมละลายอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

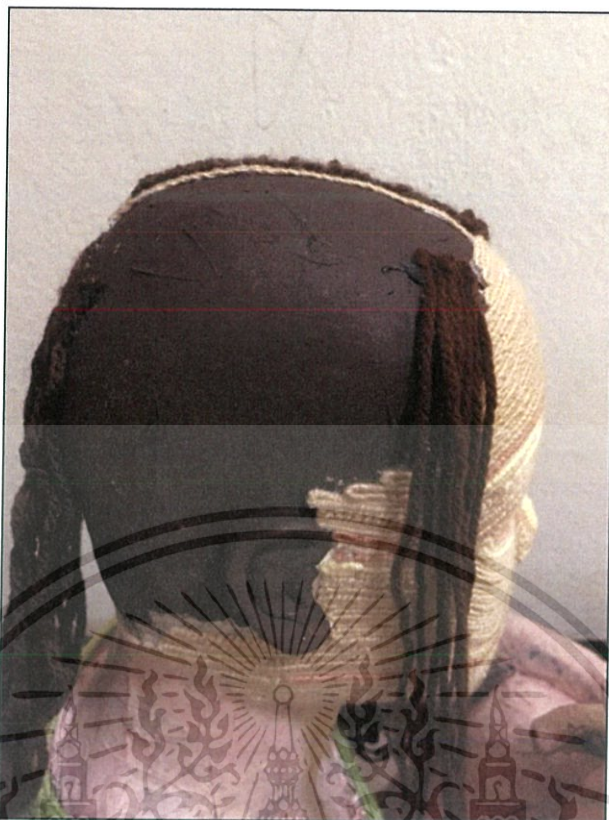

ภาพที่ 4.19 ดัดไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2
ดัดไหมพรมขนแกะกับรุ่มเพื่อให้งานดูมีสีสันมากขึ้น

ภาพที่ 4.20 ดัดไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2
ดัดวัสดุที่นำมาใช้ลงบนตัวงานให้หมด ไม่ให้เห็นรายละเอียดของหนังสือพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.21 ตัดไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2
ตัดไหมพรมเป็นผมลงบนศีรษะทีละเส้น

ภาพที่ 4.22 ทำระเบียง : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2
ตัดเหล็ก และเชื่อมเหล็กทำระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

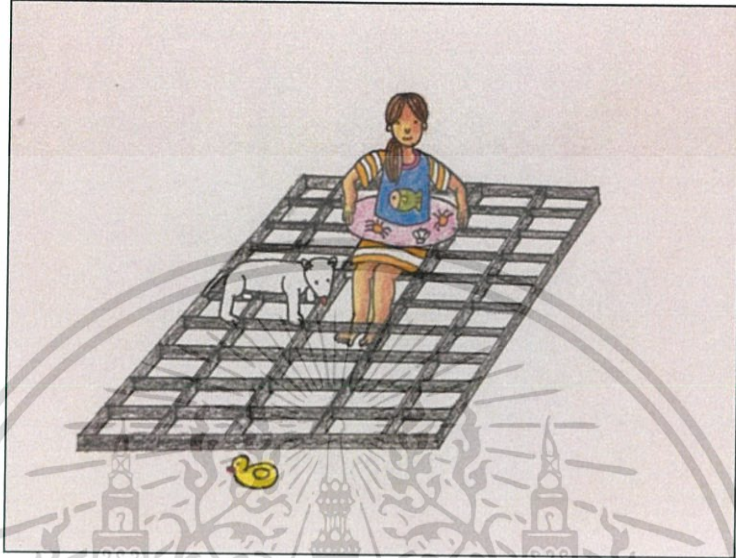

ภาพที่ 4.23 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 แบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นนี้เป็นภาพของเด็กที่ติดฝาท่อระบายน้ำ แต่เปลี่ยนวัตถุจากฝาท่อระบายน้ำให้เป็นห่วงยางเด็ก เพราะแบบร่างชิ้นแรก เป็นการเล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมา ไม่มีชั้นเชิง ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนทรงฝาท่อให้เป็นรูปทรงของห่วงยางแต่ก็ยังคงความเป็นฝาท่อตะแกรงเหล็กไว้

ภาพที่ 4.24 แบบร่างชิ้นที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

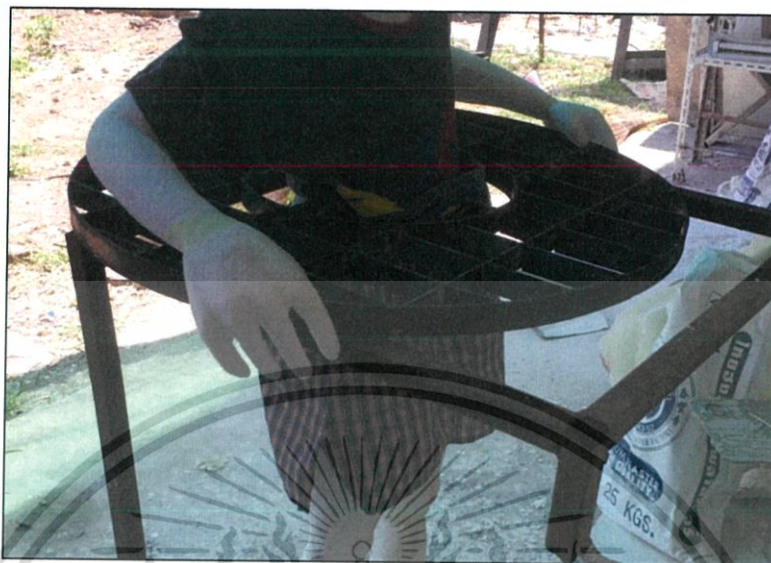

ภาพที่ 4.25 แบบร่างชิ้นที่เสร็จสมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

4.2.6.1 ตัวสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 4.26 ฝาโต๊ะแครงเหล็ก : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3
 ดัดเหล็กเป็นวงกลม 2 วง คือวงใน และวงนอก หลังจากนั้นก็วัดขนาดเหล็กข้างในให้พอดี และถ้อยๆ เชื่อมที่ละแถวให้ตรงกัน

4.2.6.2 ขั้นตอนการสร้างผลงาน

ภาพที่ 4.27 แกะโฟม : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ทำโครงด้วยการแกะโฟม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.28 ทำโครงเหล็ก : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
เชื่อมโครงเหล็กไว้ข้างในโพนเพื่อให้รับน้ำหนักของฝาท่อได้

ภาพที่ 4.29 ใส่ฝาท่อ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
ใส่ฝาท่อให้เด็กอยู่ตรงกลาง และเชื่อมกับแกนที่ทำในตัวเด็ก เพื่อให้ตั้งกับพื้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.30 ทำเสื้อผ้าให้กับหุ่น : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3
ใช้เสื้อผ้าเด็กจริงๆ ใส่ให้กับหุ่น

ภาพที่ 4.31 ตัดเสื้อผ้าให้คลุมเหล็กได้ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ต้องตัดเสื้อผ้าให้คลุมเหล็กเพราะมีเหล็กแกนอยู่ตรงกลางจึงทำให้ใส่เสื้อผ้าไม่ได้ หลังจากนั้นก็ใช้กาวติดให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.32 กลุ่มหนังสือพิมพ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
 กลุ่มหนังสือพิมพ์เพื่อกันไม่ให้ปูนกับเรชั่น โคนเหล็ก

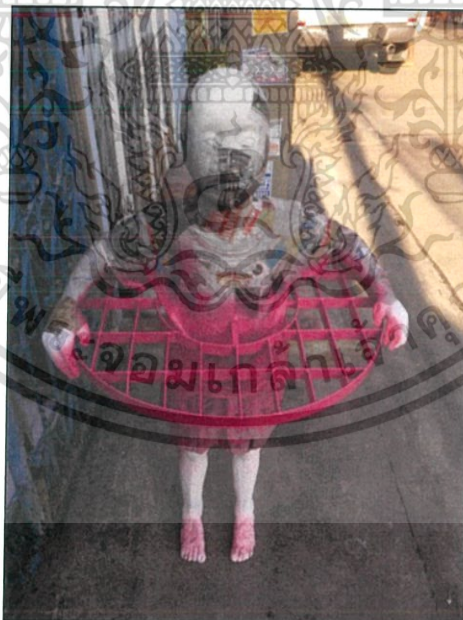

ภาพที่ 4.33 ดิฉปุ่นปลาสเตอร์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
 ดิฉปุ่นปลาสเตอร์ใส่เสื้อผ้เพื่อให้ร้วของผ้ฉนั้นแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.34 ทาเรชั่น : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3
ทาเรชั่นเพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับผ้า และปูนปลาสเตอร์

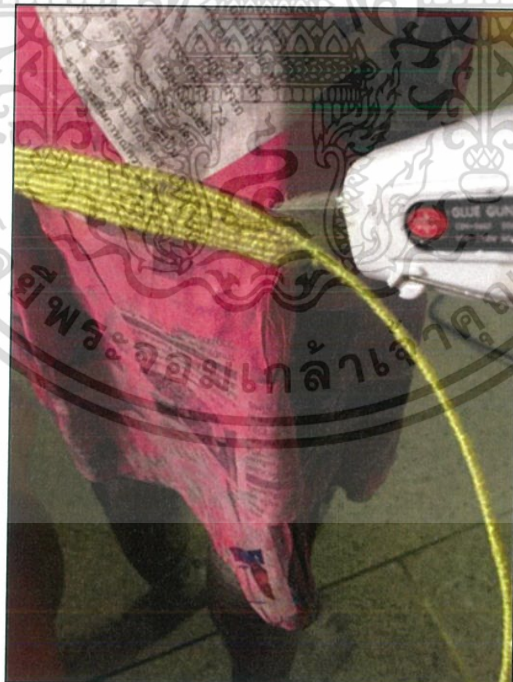
ภาพที่ 4.35 เปเปอร์มาเช่ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

เปเปอร์มาเช่หรือแปะหนังสือพิมพ์บริเวณที่เป็นโฟมก่อนพ่นสเปรย์ เพราะในตัวสีสเปรย์นั้นมีทินเนอร์จะทำให้กัดโฟมละลายได้ หลังจากนั้นก็พ่นสีสเปรย์ที่ฝาตะแกรงที่ก่อนติดไหมพรม เพราะถ้าติดไหมพรมก่อนอาจทำให้เลอะไหมพรมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 ตัดไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
ทำลายเส้นให้กับหุ่น โดยวาดลงบนกระดาษแล้วติดบนกระดาษก่อน เพราะจะง่ายกว่าไป
ติดบนตัวหุ่นเอง

ภาพที่ 4.37 ตัดไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
ตัดไหมพรมลงบนหุ่นให้หมดคิให้ไม่เห็นลวดลายของหนังสือพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.38 เปะไหมพรม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3
ติดไหมพรมลงบนหุ่นให้หมดให้ไม่เห็นลวดลายของหนังสือพิมพ์

ภาพที่ 4.39 ติดผม : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3
ติดไหมพรมลงบนศีรษะที่ละเส้น

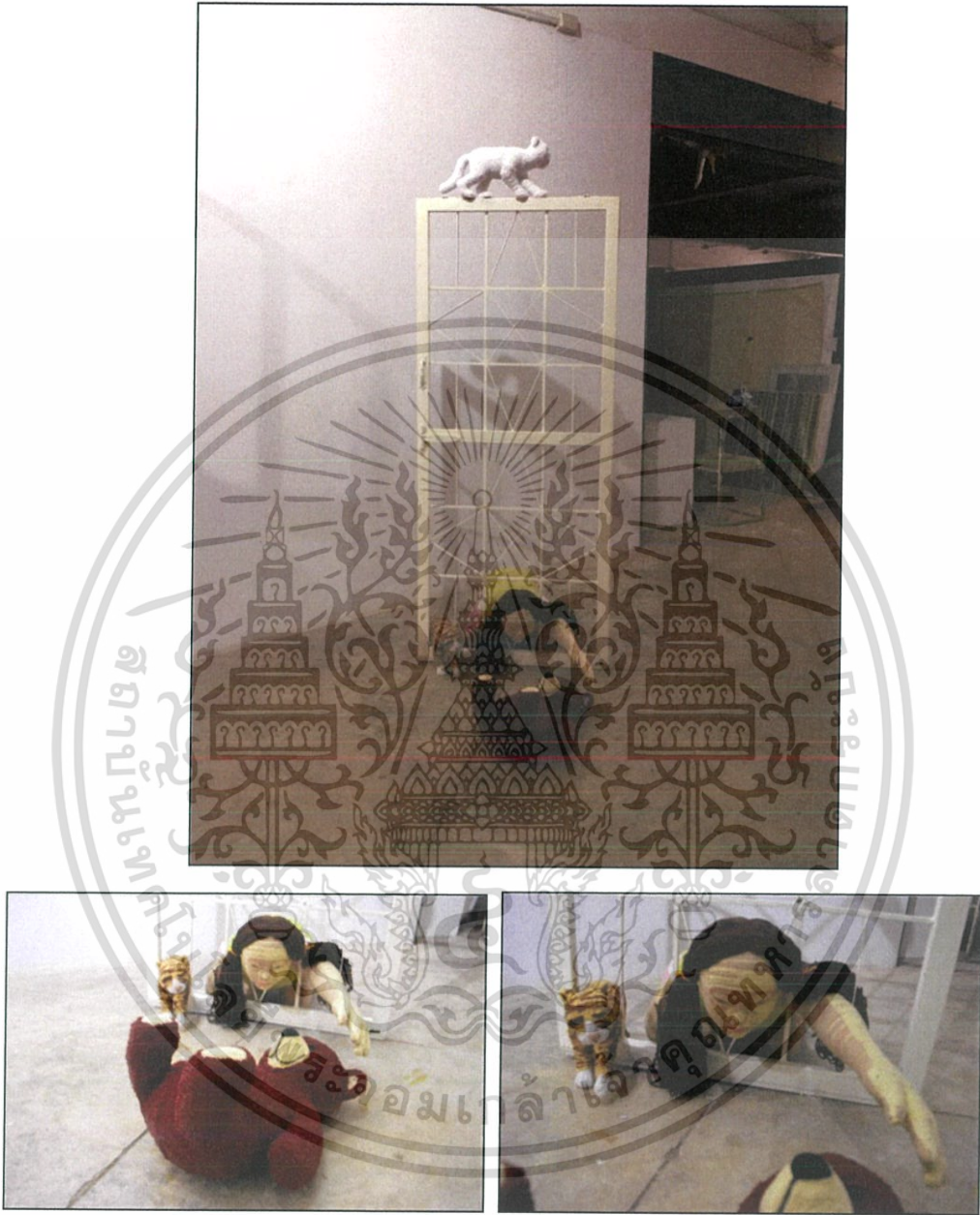
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.40 ผลงานเสร็จสมบูรณ์: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ชื่องาน : เพราะหมีแท้ๆ

ปีที่สร้าง : 2561

ขนาด : 210x100x150 ซม.

วัสดุ : โฟม, ปูนปลาสเตอร์, เหล็ก, เรซิน, กระดาษหนังสือพิมพ์, โคมพรม และลวด

เทคนิค : ตีผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน : หุ่นจะบิน

ปีที่สร้าง : 2561

ขนาด : 110x150x80 ซม.

วัสดุ : โฟม, ปูนปลาสเตอร์, เหล็ก, เรซิน, กระดาษหนังสือพิมพ์, ไหมพรม และลวด

เทคนิค : สื่อมผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน : ท่อมหันตภัย

ปีที่สร้าง : 2561

ขนาด : 130x70x60 ซม.

วัสดุ : โฟม, ปูนปลาสเตอร์, เหล็ก, เรซิน, กระดาษหนังสือพิมพ์, ไหมพรม และลวด

เทคนิค : สีสผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

จากการทำโครงการศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ดีนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ย่าง เพราะกว่าจะได้ผลงานศิลปะชิ้นมาชิ้นหนึ่งนั้นจะต้องผ่านกระบวนการอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการทางด้านความคิด การสืบค้นหาข้อมูลและ การลงมือปฏิบัติ ขณะลงมือทำงานนั้นก็จะมีอุปสรรคปัญหาเข้ามาซึ่งเราก็กดหนักมันไม่ได้ก็ต้องพยายามหาทางแก้ไข การทำงานในครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักวิธีการ และเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานที่เพิ่มขึ้นอย่างหลากหลาย อีกทั้งยังได้ฝึกการวางแผนการทำงาน เพราะบางเทคนิคจะต้องทำเป็นลำดับแรก มิฉะนั้นอาจทำให้งานเสียหาย หรืออาจออกมาได้ไม่สมบูรณ์แบบที่เราคาดหวังไว้

การทำศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจเป็นอย่างมากที่ได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมชุดนี้ขึ้นมา เพื่อแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ชุมชนของเด็กในวัยนี้ว่าผู้ปกครองหรือคนดูแลนั้นจะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ชมจะชอบในผลงานของข้าพเจ้าที่เป็นการทำให้คนดูตระหนักถึงอุบัติเหตุในเด็กซึ่งอาจจะดูหลอนแต่ก็แฝงความน่ารักสดใสของเด็กไว้ในตัว ของประติมากรรมเอง

บรรณานุกรม

กุศล สุนทรธาดา, อุไรวรรณ คະนิงสุขเกษม, กาญจนา ตั้งชลทิพย์ และสุรีย์พร พันพั้ง.

สถานการณ์ และองค์ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย.

นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากร และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.

พรรณี รัตนธรรม. สุขภาพอนามัยของเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, 2543.

BabyGKids, อุทาหรณ์! เด็กชาย 7 ขวบ กางร่มกระโดดตึกจากชั้น 5 เพราะเลียนแบบ

ฉากในการ์ตูน, accessed May 24, 2018, available from

<https://www.amarinbabyandkids.com/health/accident/boys-imitate-cartoon/>

Jarm, ภาพเด็กนักเรียน เปิดมิติใหม่ของการเล่นช่อนแอบยุค 2020 ปีนเกาะกำแพงห้องเรียน

สูงขนาดนั้นหวั่นตกแทน!, accessed May 24, 2018, available from

<https://social.jarm.com/view/115435>

Thairath, อุทาหรณ์!! ฝาท่อระบายน้ำทะลุ ด.ญ.7 ขวบร่วงดับ, accessed May 24, 2018,

available from <https://www.thairath.co.th/content/1170492>

TNews, อุทาหรณ์เตือนใจ เด็กชายปีนรั้วบ้านไปเล่นกับเพื่อน พลัดตกเหล็กเสียบคอหวัด

ดับ!!, accessed May 24, 2018, available from <http://www.tnews.co.th/contents/214269>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวกานต์ธิดา สุขเวช
วัน เดือน ปีเกิด	11 มิถุนายน 2539 กรุงเทพฯ
ที่อยู่	304/20 ม.เย็นสุข ซ.ลาดพร้าว87 ถ.ลาดพร้าว แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
ประวัติการศึกษา	2542 อนุบาลไฮปเนียร์สเซอร์รี่ 2544 โรงเรียนสวัสดิศึกษา 2547 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม
รางวัลและเกียรติประวัติ	2559 ได้รับทุนการศึกษาขาดแคลนทุนทรัพย์ 2560 ได้รับทุนการศึกษาขาดแคลนทุนทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้